

til disse 60 000 Kr. lige saa vel som til de 150 000 Kr. til Landsbyskolerne har man i de senere vanskelige Tider hvert Aar ydet et Dyrtidstilskud af ens Størrelse. Jeg maa derfor, da jeg synes, der sker nogen Uret her, forbeholde mig Ret til, forsaavidt der indkommer Andragender fra de frie Skoler i Købstæderne — hvad jeg maa antage, der gør —, om at faa et tilsvarende Tilskud som det, der nu skal ydes Landsbyskolerne, paa Finansloven, at stille Forslag om en saadan Bevilling til disse Skoler, saa at de, selv om de nu ikke bliver stillet ens lovmæssigt, dog bliver det økonomisk.

I øvrigt kan jeg tiltræde Lovforslaget med de foreslaaede Ændringer.

Vesterager: Jeg skal ikke blande mig i den Strid, der er mellem den ærede Ordfører for Venstre (Søren Svendsen) og den højtærede Undervisningsminister. Det var en, om jeg saa maa sige, ret kraftig Salve, som Venstres Ordfører gav Undervisningsministeriet, men Lønningsudvalget havde vel ogsaa nogen Følelse af, at vi paa væsentlige Punkter manglede virkelig solide Oplysninger.

Jeg vil gøre et Par Bemærkninger om de Ændringsforslag, som hele Udvalget har tiltraadt, og tiltraadt dem ud fra den Betragtning, at de var i Overensstemmelse med Overenskomsten mellem Partierne. Vi haabede saa — det gjorde jeg i hvert Fald —, at den Praksis, der hidtil var blevet fulgt, fremdeles maatte blive fulgt, men jeg er ganske enig med den højtærede Undervisningsminister i, at det dog maaske havde været rigtigere at skabe en ensartet Ordning, saaledes at de frie Skoler i Købstæderne havde faaet samme Ret til at faa deres Tilskud lovfæstet, som de private Skoler paa Landet nu faar. Jeg ønsker at sige dette, fordi jeg ikke vil have, at det skal have Udseende af, at vi fra vort Parti har haft noget imod at gaa til en saadan Ordning, men hele Udvalget har jo ikke kunnet tiltræde den.

Ifølge Lovforslaget og de Ændringsforslag, som nu foreligger fra hele Udvalget, vil Københavns Kommune faa et Tilskud fra Staten, som vi finder er retfærdigt paa Grund af Børneantallet, og de private Skoler paa Landet og i Provinsbyerne vil altsaa efter den hidtil gældende Praksis kunne faa det Tilskud, som vi mener er passende, og som hele Udvalget er gaaet med til. At det Skel, der hidtil har været mellem København og Provinsen med Hensyn til Tilskuddet til Folkeskolen,

saaledes bliver ophævet, hilser jeg med Glæde, men jeg vil henlede den højtærede Undervisningsministers Opmærksomhed paa, at det havde været rimeligt, om man var kommet saa vidt, at ogsaa Skellet mellem de private Skoler i København og de private Skoler i Købstæderne var blevet slettet; derved vilde vi være kommet til nogenlunde ensartede Forhold over hele Landet baade med Hensyn til Folkeskolerne og de private Skoler. Jeg vil fremhæve dette, for at man ikke skal faa det Indtryk, at jeg som Landsbyskolelærer skulde have noget imod at gaa med til en saadan Ordning; det er netop min Opfattelse, at hvad enten Forældre bor i København, i Provinsbyer eller paa Landet, bør de have Ret til at faa det samme Tilskud til deres Børn, hvilken Skoleform de end maatte finde at være bedst passende for dem. Jeg haaber, vi skal naa dertil. Naar vi nu har ophævet Forskellen paa Folkeskolens Omraade, synes jeg, det var rimeligt at arbejde hen til ogsaa at ophæve Forskellen mellem de private Skoler i København og i Købstæderne saavel som paa Landet, saaledes at der blev ensartede Forhold for alle Forældre.

I øvrigt skal jeg i Tilslutning til, hvad der er sagt, anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse, idet jeg haaber, at det vil bidrage til at styrke den Praksis, der hidtil har været fulgt.

Søren Svendsen: Det er en Misforstaaelse af den højtærede Minister, naar han mener, at jeg skulde være særlig indigneret over de Ting, jeg har anket over, det er jeg i og for sig ikke, men jeg mente mig forpligtet til at paatale dem. Det er selvfølgelig pænt, at den højtærede Minister vil undskylde sin Administration, for det er jo ikke Ministeren, der sidder og foretager disse Beregninger, som gaar til Udvalgene, til Rigsdagen, det er der ingen af os, der tror, det er Personalet i Kontorerne, og saa gaar det vel nok Ministeren, som det gik os ved første Behandling, at man tror, at Oplysningerne er rigtige. Det viste sig imidlertid, at de var forkerte. Ministeren har nu gjort Undskyldning derfor paa sine Embedsmænds Vegne, og saa haaber vi, at det ikke gentager sig i Fremtiden. Jeg maa alligevel sige til den højtærede Minister, at disse mange Fejl i Tallene i Finanslovsforslaget og i Anmærkningerne skyldes ikke alene det, som Ministeren fremførte, nej, de skyldes ren og skær Skødesløshed hos Ministerierne, som lader saadanne Sammen-